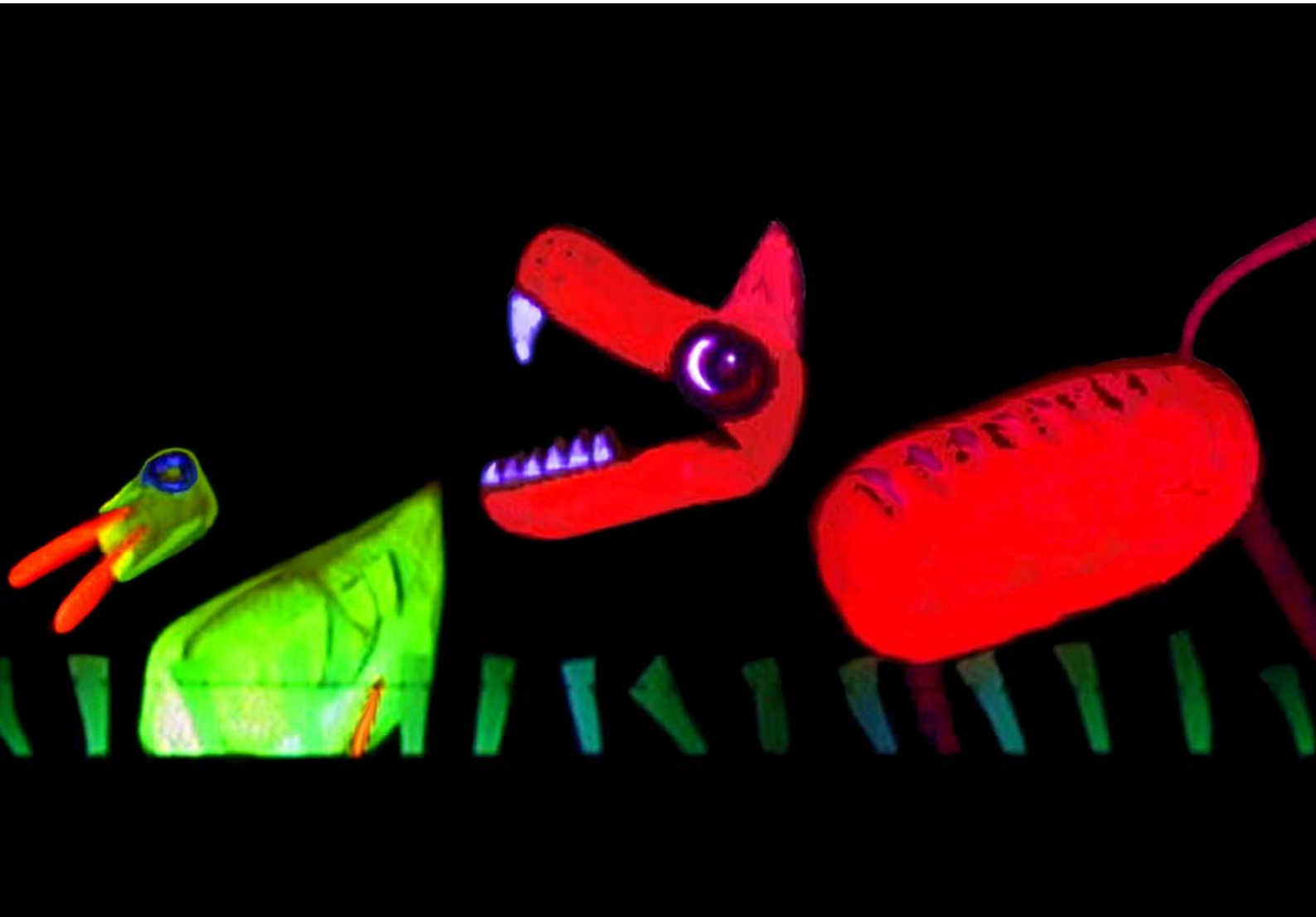

temporada alta

FESTIVAL DE TARDOR DE CATALUNYA · GIRONA / SALT

TEMPORADA ALTA 2009 – FESTIVAL DE TARDOR DE CATALUNYA GIRONA/SALT
Del 1 d'octubre al 11 de desembre

Cia. Etcétera i Orquestra Murtra Ensemble

PERE I EL LLOP

Teatre Municipal de Girona
Diumenge, 4 d'octubre

DOSSIER DE PREMSA

INTRODUCCIÓ

Els espectacles de la companyia **Etcétera** es caracteritzen pels acurats elements plàstics que componen l'escena, sempre associats amb obres musicals emblemàtiques del repertori clàssic. Obres per a tots els públics, a mig camí entre el teatre i la música, i que tenen com a principal recurs els objectes animats, les titelles. *Pere i el llop* va ser la primera posada en escena d'una peça clàssica, i es va estrenar l'any 1997 a l'Auditorio Manuel de Falla de Granada. Ara, ja ha complert dotze anys en el repertori de la companyia, porta entorn de 2.000 funcions, i no obstant això, és l'espectacle més demanat. S'ha representat en tot tipus d'espais, i en diversos països, des del Gran Teatre del Liceu de Barcelona, on ha estat programat amb gran èxit durant 10 temporades. Ha visitat també el Teatro Sucre de Quito (Equador) i les places de pobles petits, sempre amb la mateixa bona acollida del públic. Aquest espectacle va obtenir el premi al Millor Espectacle Infantil Nacional de Teatralia, l'any 1999.

1. FITXA ARTÍSTICA

Cia Etcétera i Orquestra Murtra Ensemble ***PERE I EL LLOP***

Autor: **Sergei Prokoviev**

Direcció escènica i titelles: **Enrique Lanz**

Producció: **Compañía Etcétera**

Narrador: **Josep Julien**

Manipuladors: **Gabriel Ferrigno, Enrique Lanz, Yanisbel Victoria Martínez, Rubén Martínez Santana i Óscar Ruiz.**

Música: **Orquestra Murtra Ensemble**

Intèrprets de l'orquestra: **Joana Altadill**

Bernat Bofarull

Marc Bonastre

Marina Comas

Ígor Cortadellas

Nenad Jokovich

Cati Mariano

Anna Mayné

Bernat Bofarull

Joan Antoni Pich

Manel Porta

Salvador Soler

Carles Vallès

Pau Valls

Lorena Ventura

Producció:

LLOC: TEATRE MUNICIPAL DE GIRONA

FUNCIÓ: 4 d'octubre, a les 18 hores

PREU: De 4 a 12 euros

DURADA: 50 minuts

Espectacle estrenat l'any 1997 a l'Auditorio Manuel de Falla (Granada)

Recomanat a partir de tres anys

2. NOTES DEL DIRECTOR D'ESCENA

Sergei Prokofiev va partir d'un senzill conte per a dur fins als nens tota la complexitat de l'orquestra, creant una peça musical imprescindible per a la iniciació dels futurs afeccionats. A *Pere i el llop* passen en molt poc temps diferents moments dramàtics, que van des del suspens a la rialla, representats per uns personatges fàcils de reconèixer pel seu diferent color musical. La senzillesa del conte, els marcats moments dramàtics i els colors tant definits, són el punt de partida per a crear una posada en escena de la màxima ingenuïtat, que subratlla amb eficàcia i nitidesa el que el text i la música ens expliquen. Després de l'orquestra, que ocupa el primer pla, i amb un llenguatge visual clar i directe, com si fossin dibuixos de nens sobre una gran pissarra, on no sobra res, es recrea un ambient màgic que atrapa des del principi a l'espectador, no permetent-li altra cosa que somiar i imaginar, submergit en aquesta substància misteriosa composta de paraules, música i formes, en continu moviment.

Sabíeu que en els teatres es barregen gairebé totes les arts (la música, la pintura, l'arquitectura, la literatura, l'escultura, la dansa), per a aconseguir que els contes semblin de debò? Doncs aquesta vegada li ha tocat a *Pere i el llop*, un conte musical que Prokofiev va compondre per a vosaltres. És molt senzill, però si ho escolteu i observeu amb molta atenció, descobrireu moltes coses. Us vaig a donar algunes pistes: hi ha un animal que neda, un altre al que no li agrada gens l'aigua i corre pel prat, un altre que vola... El llop representa el perill; l'avi, l'experiència, i en Pere, podries ser tu. Per cert, vosaltres hauríeu fet el mateix que ell? Ja veureu quin bon resultat dóna la col·laboració entre amics.

En la realitat hi ha coses que ens fan gràcia. I d'altres, com per exemple, quan un animal se n'ha de menjar a un altre per a alimentar-se, no ens fan tanta gràcia o ens fan pena. Doncs en els contes passa igual, i en la música també. Aneu a escoltar els sons alegres de la flauta per a l'ocell o el so misteriós de les trompes per al llop. Sergei Prokofiev va realitzar un treball meticulós i ple de metàfores, senzill en aparença, però efectiu i imprescindible per a presentar l'orquestra als nens. Jo crec que no va posar música a uns personatges, més aviat personatges a uns instruments. Les qualitats físiques dels instruments, el seu ús en l'orquestra clàssica i no només el seu so, tenen molt a veure amb el personatge que interpreten. Pere, el nostre vibrant protagonista, com la corda en l'orquestra, és també vibrant i protagonista. Les retorçades trompes que quan sonen s'empassen al suau oboè, com el llop a l'ànec. O el gran fagot de fusta molt seca com l'avi. Pere i el llop és una composició orquestral d'enorme qualitat

musical, amable per a l'oïda i una extraordinària eina, plena de recursos educatius, que hem completat afegint-li colors i moviment. Durant el concert tanqueu la boca i obriu bé els ulls per no perdre-us res. Quan acabi, obriu la boca per donar la vostra opinió i tanqueu els ulls per a somiar.

Enrique Lanz

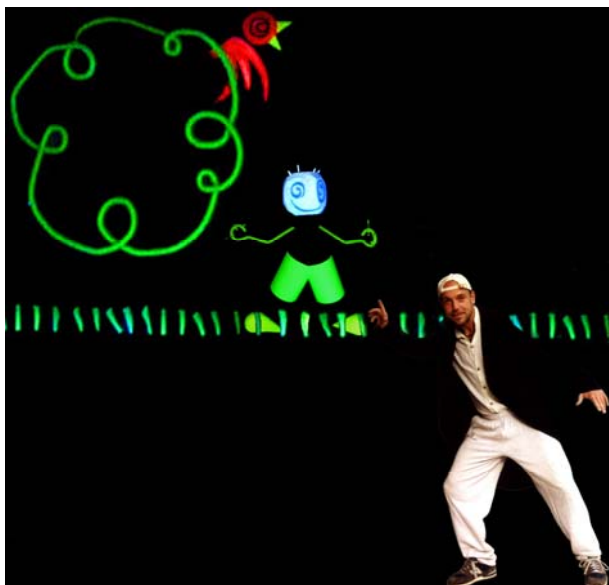
3. SINOPSI

Pere és un noi que viu amb el seu avi en el camp, on és feliç jugant entre arbres i animals. Un llop famolenc surt del bosc i devora a l'ànec que viu en la tolla del jardí de Pere. Però el nen no s'espanta, i ajudat pel seu ocell, l'atrapa valentament. Els caçadors arriben buscant al llop, però aquest ja està lligat per Pere, i entre tots decideixen dur-lo al zoològic.

4. LA COMPAÑÍA ETCÉTERA

La companyia granadina **Etcétera**, fundada l'any 1981 per **Enrique Lanz** i **Fabiola Garrido**, s'ha consolidat com una de les més reconegudes internacionalment. L'excel·lència i versatilitat del seu treball l'han convertit en un referent dintre del teatre de titelles contemporani espanyol. **Etcétera** ha estrenat diferents espectacles entre els que destaquen: *Synopsis* (1985), *Trans* (1990), *Pere i el llop* (1997), *La serva padrona* (1998), *Soñando el carnaval de los animales* (2004). Aquestes creacions han conegut un significatiu èxit de públic i de crítica, que els ha permès presentar-se en els més importants festivals de titelles i música a nivell internacional, viatjant per una dotzena de països i actuant en els teatres de major renom de l'escena espanyola.

El treball de la companyia **Etcétera** es podria identificar per l'escenificació d'obres musicals amb titelles per a tots els públics, però més enllà d'aquesta evidència, el que distingeix la seva obra és la poesia dels seus espectacles, la recerca estètica per a crear les titelles i la investigació contínua com a motor i eix de tots els projectes. Hem de destacar, per la seva repercussió pública, la seva col·laboració ininterrompuda amb el

Gran Teatre del Liceu de Barcelona des de la temporada 1999-2000, on ha presentat quatre dels seus espectacles. El més recent espectacle de la companyia **Etcétera** és *El retablo de Maese Pedro*, de Manuel de Falla, estrenat al passat mes de gener. Ha estat una coproducció de la companyia amb el Gran Teatre del Liceu, el Teatro Real, el Teatro de la Maestranza, el Teatro Calderón, la Asociación Bilbaína de Amigos de la Ópera, y la Ópera de Oviedo, amb la col·laboració de la Junta d'Andalusia.

5. BIOGRAFIA DE ENRIQUE LANZ

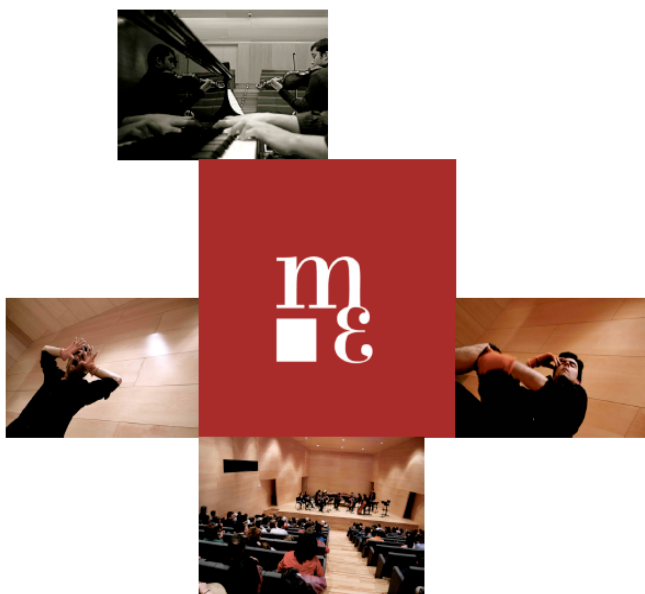

Neix a Granada el 1964. Dirigeix des de 1981 la companyia **Etcétera**, fundada al costat de **Fabiola Garrido**. Combina la seva formació autodidacta amb els cursos que rep d'importants mestres de l'art escènic, entre ells Xavier Fábregas, Albrecht Roser, Henryk Jurkowski i Jean-Pierre Lescot. Amb els seus primers espectacles, *Synopsis* (1985) i *Trans* (1990), recorre els més importants festivals europeus de titelles, entre d'altres Charleville-Mézières, Bielsko-biala, Mistelbach, Pleven i Atenes. Per la rellevància i el prestigi guanyats en aquests escenaris, l'any 1994 **Etcétera** es converteix en la primera companyia teatral del país filmada per Televisió Espanyola en alta definició. L'any 1996 **Lanz** coprodueix l'oratori *Motets en Dialogui* de G. Bouzignac amb el Ensemble Instrumental de la Société de Musique Ancienne, el Choeur Départemental Donis Alps Maritimes i el Théâtre de la Massue. Aquest any *Trans* és convidat al Festival Internacional de Titelles de Teheran, on és escollit com a millor espectacle; el mateix passa l'any 1998 amb *Synopsis*. El 1997, **Lanz** dirigeix *Pere i el llop*, que el 1999 obté el Premi Nacional de Teatralia al millor muntatge per a nens.

Aquest muntatge obre al públic infantil les portes de la Sala Principal del Gran Teatre del Liceu de Barcelona el 2002 i fins a avui acumula més de 2.000 representacions a Espanya i Amèrica. A partir d'aquest moment la labor del director es perfila cap a la realització de muntatges de titelles que tinguin com a font el repertori de la música clàssica: *La serva padrona* (1998), *Història de Babar, el elefantito* (2001) i *Soñando el carnaval de los animales* (2004), aquest últim en coproducció amb el Gran Teatre del Liceu, on **Lanz** col·labora ininterrompudament des del 1999, presentant allí les seves posades en escena durant nou temporades. L'any 2005 i 2006 ofereix amb extraordinari èxit de públic gairebé un centenar de funcions de *Pere i el llop* i *Soñando el carnaval de los animales* al Centre Cultural de la Vila (Madrid). Com pedagog ha impartit cursos a Espanya, Equador i Cuba. La seva companyia ha estat pedrera de professionals d'aquesta modalitat escènica al llarg de gairebé tres dècades. Des del 1998 és director artístic de *La verbena con títeres*, organitzada per la Huerta de San Vicente (Casa-Museo Federico García Lorca) i, des de 2005, també encapçala *El Rinconcillo de Cristobica*, esdeveniment de la Diputació de Granada que aborda a l'art de les figures animades. Ha estat comissari de diverses exposicions dedicades al seu avi, el polifacètic artista plàstic Hermenegildo Lanz. Actualment, és director artístic de l'esdeveniment anual sobre autòmats del Parque de les Ciències de Granada.

6. ORQUESTRA MURTRA ENSEMBLE

L'Orquestra Murtra Ensemble interpreta bàsicament repertori dels segles XX i XXI. Per una costat, l'orquestra vol fer justícia a un repertori moltes vegades oblidat i que tant en la seva estètica com en la seva filosofia és actual, ja que posa de relleu, denuncia i actua de contrapès davant d'una vacuïtat espiritual, emocional i intel·lectual que s'anunciava a principis del segle XX, amb l'inici de la industrialització de la cultura i la cultura de masses, i que avui no tan sols sembla haver-se establert com a normal sino que menysprea la cultura de pes. La formació musical també vol omplir un espai que, a cavall entre la música orquestral i la música de cambra tradicional, ens és proper i estimulants, i que sovint és oblidat en la realitat escènica actual.

Els orígens del grup data de fa uns anys i és fruit de la voluntat de donar sortida a tota una sèrie de bons músics (ex-alumnes del Conservatori de Badalona), i de passada omplir el buit que hi havia en el format d'orquestra de cambra. Gràcies al Patronat de la Música de Badalona es van fer els primers concerts, que van servir per anar moldejant el projecte fins arribar al que és ara.